

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Eliza Skotnicka

Protokolant staż. Magda Biernat

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 stycznia 2017 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa P. Z.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę kwoty 6.000,00 zł i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda P. Z. kwotę 6.000,00 zł (sześć tysięcy złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 2 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.097,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 126,39 zł tytułem zwrotu wydatków tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa.

Powód P. Z. domagał się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 6.000 złotych tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie będących następstwem zdarzenia z dnia 26 stycznia 2015 roku wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 marca 2015 roku do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o ustalenie odpowiedzialności pozwanej na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ w dniu 26 stycznia 2015 roku oraz zasądzenie kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 26 stycznia 2015 roku doszło do wypadku komunikacyjnego w wyniku, którego poszkodowany został powód. Odpowiedzialność za skutki zdarzenia przyjęła strona pozwana. Na skutek powyższego zdarzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa, urazu odcinka lędźwiowego kręgosłupa, urazu głowy, urazu klatki piersiowej, urazu psychicznego. W związku z utrzymującymi się bólami głowy oraz karku powód zgłosił się do (...) Centrum Medycznego w P. gdzie zastosowano leczenie w postaci udzielenia porody lekarskiej, badania fizykalnego, badania RTG kręgosłupa szyjnego oraz badania RTG celowanego na ząb obrotnika. Powód uzyskał zalecenia w postaci utrzymywania kołnierza ortopedycznego miękkiego typu S. przez okres 7 dni, zażywania leków przeciwbólowych oraz zachowania spoczynkowego trybu życia. Polecono również podjęcie dalszego leczenia w poradni ortopedycznej, a także intensywną rehabilitację w poradni specjalistycznej. Powód obecnie odczuwa silne pourazowe zawroty głowy, bóle karku i kręgosłupa, szумы w uszach, nocne drętwienie rąk, a także zaburzenia snu i koncentracji, a także lęk przed jazdą samochodem. Na skutek doznanych urazów powód nie jest w stanie normalnie funkcjonować. Utrzymujące się bóle głowy, karku uniemożliwiają powodowi swobodny ruch głową. Dodatkowy ból i cierpienie powoduje napięcie mięśni karku, co stanowi istotny dyskomfort i znacznie utrudnia wykonywanie podstawowych czynności życia codziennego. Ponadto powód zmuszony jest do zażywania silnych leków przeciwbólowych, które osłabiają jego ogólną kondycję psychofizyczną. W związku

ze złym stanem fizycznym pogorszeniu uległa również kondycja psychiczna powoda. Od dnia wypadku stał się osobą nerwową, zmęczoną, osłabioną, boi się poruszać wszelkimi środkami transportu. W dniu wypadku powód miał 34 lata. Przed dniem wypadku powód nie miał problemów zdrowotnych, był osobą w pełni aktywną fizycznie, lubił spędzać czas aktywnie. Na chwilę obecną powód nie prowadzi aktywnego trybu życia, co wpływa również na rozmiar poniesionej przez niego szkody. Powód zgłosił szkodę pismem z dnia 19 lutego 2015 roku. Strona pozwana w dniu 2 marca 2015 roku poinformowała o przyjęciu szkody. Decyzją z dnia 25 marca 2015 roku pozwana odmówiła powodowi przyznania świadczenia. Na skutek odwołania od decyzji, decyzją z dnia 4 stycznia 2016 roku pozwana przyznała powodowi kwotę 1.500 złotych tytułem zadośćuczynienia. W ocenie powoda wypłacone dotychczas zadośćuczynienie jest nieadekwatne do rozmiaru doznanej krzywdy. Strona pozwana (...) SA z siedzibą w S. wniosła o oddalenie powództwa na koszt powoda. Pozwana uznała swoją odpowiedzialność za szkodę wywołaną kolizją drogową z dnia 26 stycznia 2015 roku i w związku z tym wypłaciła powodowi zadośćuczynienie w wysokości 1.500 złotych. W ocenie strony pozwanej wypłacone dotychczas zadośćuczynienie jest adekwatne do rozmiaru krzywdy powoda. Pozwana wskazała, że proces leczenia powoda przebiegał prawidłowo i nie wykazał cech progresji. Zdaniem pozwanej wypłacona kwota zadośćuczynienia w wysokości 1.500 złotych zrekompensuje powodowi cierpienie fizyczne i psychiczne za czas trwania jego leczenia. Natomiast dochodzona kwota, która łącznie prowadziłaby do kwoty 7.500 złotych stanowiłaby bezpodstawne wzbogacenie powoda kosztem strony pozwanej. Sąd ustalił następujący stan faktyczny. Powód P. Z. w dniu 26 stycznia 2015 roku około godziny 20:00 jechał samochodem dostawczym w miejscowości W., przejeżdżając przez skrzyżowanie ustąpił pierwszeństwa pojazdowi nadjeżdżającemu z naprzeciwka. W tym momencie został uderzony w tył samochodu przez inny, jadący za nim pojazd. Uderzenie było bardzo silne, spowodowało dorzucenie pojazdu powoda na około 10 metrów i przemieszczenie jego trasy na przeciwległy pas ruchu. Drzwi w pojeździe powoda zakleszczyły się. Powód miał trudności z wydostaniem się z pojazdu. W chwili zderzenia pojazdów powód miał zapięte pasy bezpieczeństwa. Powód w bagażniku przewoził duże urządzenie, które było pozapinane pasami. Na skutek szarpnięcia i uderzenia pasy zabezpieczające urządzenie pourwały się. Na miejsce zdarzenia została wezwana policja. Ustalono wówczas, że sprawca jechał rozpędzony, nie zauważył powoda, tłumaczył, że w chwili zderzenia pisał SMS na telefonie komórkowym. Na miejsce zdarzenia nie była wzywana..., nie było wzywane pogotowie ratunkowe, choć powód zgłaszał policjantom uraz oka, ból kręgosłupa szyjnego oraz lędźwiowego. Powód w chwili zderzenia był w szoku. Dolegliwości dopiero nasiliły się następnego dnia, wówczas udał się do (...) Centrum Medycznego w P. gdzie wykonano mu szereg niezbędnych badań w tym prześwietlenia RTG kręgosłupa szyjnego oraz lędźwiowego, zalecono leki przeciwbólowe oraz noszenie kołnierza ortopedycznego. Powód kontynuował leczenie zgodnie z zaleceniami specjalistów, korzystał także z prywatnej rehabilitacji. Po wypadku powód miał stany lękowe, korzystał z pomocy psychologa. Przez pierwsze 3 miesiące powód odczuwał silne bóle w obrębie kręgosłupa szyjnego, bóle głowy, miał trudności ze snem, budził się w nocy z powodu bólu głowy i drętwienia kończyn górnych. W chwili wypadku powód prowadził własną działalność gospodarczą. W związku ze zdarzeniem zmuszony był zwiesić tę działalność i działalności tej nie podjął do chwili obecnej. Powód uczestniczył około 3 lata wcześniej w kolizji drogowej. W zdarzeniu tamtym nie doznał jednak żadnych poważnych urazów. Przed wypadkiem z dnia 26 stycznia 2015 roku powód nie miał żadnych dolegliwości bólowych, nie leczył się w obrębie urazów kręgosłupa, zwłaszcza kręgosłupa szyjnego. Przed zdarzeniem powód był aktywny fizycznie, uprawiał sporty, zimą jeździł na nartach, uprawiał również sporty walki. Od czasu zdarzenia z uwagi na nasilające się dolegliwości bólowe zaprzestał wszelkiej aktywności fizycznej. Od września 2015 roku powód w celach zarobkowych jeździł za granicę do brata, gdzie mu pomagał wykonując lżejsze prace. Na skutek wypadku powód z uwagi na ograniczenia w wykonywaniu wielu czynności, a także nasilające się po wysiłku dolegliwości bólowe, stał się bardziej drażliwy, a także mniej cierpliwy, co do zachowań innych kierowców na drodze. Do czasu wyjazdu powoda do pracy do Niemiec, rodzina jego wspierała finansowo, rodzina..., jego rodzina. Dowód, przesłuchanie powoda, karta 52 do 53 akt. Po wnikliwej analizie dokumentacji sądowo-lekarskiej oraz po przebadaniu powoda ustalono, iż w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 26 stycznia 2015 roku powód doznał 3-procentowego długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. U powoda rozpoznano stan po urazie skrętnym kręgosłupa szyjnego. Procentowy uszczerbek na zdrowiu ustalono w oparciu o rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku według pozycji (...) Dokonując oceny chronologii zdarzeń chorobowych, przebieg leczenia, wyniki badań oraz konsultacje lekarskie, stwierdzony aktualny stan przedmiotowy, a także ustalony uszczerbek na zdrowiu jest wynikiem wyłącznie wypadku komunikacyjnego z dnia 26 stycznia 2015 roku. W wyniku tego wypadku powód doznał urazu

skrętnego kręgosłupa. Przyspieszeniowo-opóźnieniowy uraz kręgosłupa szyjnego jest definiowany, jako uszkodzenie kręgosłupa spowodowane silnymi, wywołującymi nagle przyspieszenie lub opóźnienie ruch szyi i głowy w stosunku do klatki piersiowej, powstające zwykle w wyniku wypadku komunikacyjnego. Uraz ten może wywołać uszkodzenie zarówno struktur kręgosłupa jak i może zaburzać funkcjonowanie układu nerwowego. Uszkodzenie może dotyczyć układu kostnego jak i tkanek miękkich. Jest to typowy uraz kręgosłupa szyjnego odnoszony w wyniku wypadku komunikacyjnego. Siły działające w trakcie takiego urazu nie powodują złamania kręgu, powodują powstanie zmian w zakresie aparatu mięśniowo-więzadłowego kręgosłupa. Uraz był urazem bezwładnościowym. Najbardziej ucierpiał kręgosłup szyjny. Do tego typu uszkodzeń należy podchodzić indywidualnie. Postępowanie w takich przypadkach polega na czasowym odciążeniu kręgosłupa szyjnego przy pomocy kołnierza sztywnego, ortopedycznego, leczeniu rehabilitacyjnym. Po kilku tygodniach wskazane jest wykonywanie zdjęcia RTG czynnościowych kręgosłupa szyjnego celem oceny wzajemnej stabilności kręgów szyjnych, które z niewiadomych przyczyn nie zostały wykonane u powoda. W przypadku utrzymywania się dolegliwości wskazane jest wykonanie badania ML lub TK kręgosłupa szyjnego. Dolegliwości te nie były jednak tak znaczne, żeby te badania wykonywać. Z powodu utrzymujących się dolegliwości bólowych głowy, parestezji kończyny górnej, prawej wskazana jest okresowa kontrola neurologiczna powoda. W przypadku wypadków komunikacyjnych dochodzi do uszkodzenia kręgosłupa szyjnego związane jest to z dużą masą głowy około 5 kilo osadzonej na słabym rusztowaniu kostno-więzadłowo-krążkowym. Ocena dolegliwości bólowych, czasu ich trwania i natężenia jest przeżyciem indywidualnie odczuwanym przez każdego chorego. Zależy od osobniczej wrażliwości, typu osobowości i lokalizacji pacjenta. Nie ulega wątpliwości, że dolegliwości związane z przebyłym urazem bezpośrednio po wypadku były znacznie większe i z biegiem czasu i procesem leczenia łagodniały. Powód w przyszłości będzie wymagał kontynuacji okresowego leczenia usprawniającego w ramach gwarantowanych przez NFZ. Rokowania na przyszłość są pomyślne, nie powinny ujawnić się żadne inne niedogodności poza ujawnionymi do tej pory. Ponieważ ruchomość kręgosłupa szyjnego w zakresie zgięcia i rotacji nie była większa niż 20 procent, dlatego ustalono 3-procentowy długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda. Proces leczenia powoda przebiegł w sposób typowy, nie odbiegał od standardowego postępowania. W ocenie procentowego uszczerbku na zdrowiu powoda wzięto pod uwagę zgłaszane dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego, nie wzięto natomiast pod uwagę zgłaszanych dolegliwości w obrębie kręgosłupa lędźwiowego. Ich natężenie po urazie nie było znaczne, skoro żaden z konsultujących lekarzy nie zlecił badań diagnostycznych. Oceniając wartość procentowego uszczerbku na zdrowiu analizowano również uraz kręgosłupa szyjnego sprzed kilku lat, który mógł ewentualnie nałożyć się na uraz z dnia 26 stycznia 2015 roku, dlatego przyjęto 3 procent uszczerbku na zdrowiu przy możliwym do przyjęcia 15-procentowym uszczerbku na zdrowiu. Dowód, opinia biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii doktora nauk medycznych M. J., karta 69 do 73 akt. W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje. Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości, co do roszczenia głównego oraz w zasadniczej części i co do należności odsetkowych. Oddaleniu podlegało powództwo w części dotyczącej ustalenia odpowiedzialności na przyszłość strony pozwanej oraz roszczenia odsetkowego za okres od 26 marca 2015 roku do 2 kwietnia 2015 roku. W przedmiotowej sprawie poza sporem między stronami był fakt zaistnienia w dniu 26 stycznia 2015 roku wypadku komunikacyjnego w wyniku, którego urazów doznał powód. Bezsprzeczne było również, że strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za przedmiotowe zdarzenie. Strona pozwana uznała swoją odpowiedzialność za szkodę i wypłaciła poszkodowanemu zadośćuczynienie w łącznej kwocie 1.500 złotych w postępowaniu likwidacyjnym. Spór między stronami dotyczył ustalenia wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia adekwatnego do skutków tego zdarzenia dla życia i zdrowia powoda oraz stopnia trwałego lub długotrwałego uszczerbku na jego zdrowiu pozostającego w związku przyczynowym z tym zdarzeniem. Podstawą odpowiedzialności ubezpieczyciela jest art. 822 Kodeksu cywilnego, zgodnie, z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Materialno-prawną podstawę odpowiedzialności strony pozwanej są przepisy art. 436 par. 1 Kodeksu cywilnego w związku z art. 435 Kodeksu cywilnego na podstawie, których odpowiedzialność samoistnego posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody na mieniu..., na osobie lub mieniu wywołane przez ruch pojazdu opiera się na zasadzie ryzyka. W przedmiotowej sprawie fakt zaistnienia wypadku ubezpieczeniowego implikujący odpowiedzialność ubezpieczyciela jest poza sporem. Jak już wskazano strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za szkodę wywołaną zdarzeniem z

dnia 26 stycznia 2015 roku. Zdaniem strony pozwanej powód nie doznał poważnego urazu wskutek zdarzenia, a wypłacone dotychczas zadośćuczynienie jest adekwatne i w pełni wyczerpuje roszczenia powoda. W ocenie Sądu ustalenie stopnia doznanego uszczerbku na zdrowiu powoda pozostającego w związku przyczynowym z kolizją drogową z dnia 26 stycznia 2015 roku wymagało wiadomości specjalnych z zakresu medycyny. Wobec tego mając na uwadze stwierdzone w dokumentach medycznych skutki wypadku Sąd na podstawie art. 278 Kodeksu postępowania cywilnego dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ortopedii. Sąd w całej rozciągłości podzielił wnioski wydanej w sprawie opinii biegłego. Opinia ta nie była kwestionowana przez strony postępowania. Biegły w swojej opinii rzeczowo przeanalizował zarówno dokumentację medyczną powoda. Wskazał chronologicznie zdarzenia, które mogły mieć wpływ na aktualny stan zdrowia powoda i wyjaśnił na jakiej podstawie i w oparciu, o które fakty stwierdził u powoda 3-procentowy uszczerbek..., długotrwały uszczerbek na zdrowiu. W ocenie Sądu opinia biegłego jest rzetelna, wykonana w oparciu o dokumentację medyczną powoda, ponadto po przeprowadzeniu wywiadu chorobowego oraz badania ortopedycznego. Biegły wyjaśnił także metodę ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, czynniki i stwierdzone urazy, które miały wpływ na ocenę stanu zdrowia powoda oraz wskazań, co do rokowań na przyszłość. Zgodnie z treścią art. 444 par. 1 Kodeksu cywilnego w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Według zaś art. 445 par. 1 Kodeksu cywilnego w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie sumy odpowiedniej użyte w art. 445 par. 1 Kodeksu cywilnego w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustaleniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć chara..., przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być odpowiednia w tym znaczeniu, że powinna być przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego utrzymana w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa. Sąd przyjął, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie powinien być zakres doznanych przez powoda obrażeń oraz stopień ustalonego długotrwałego uszczerbku na jego zdrowiu. W przedmiotowej sprawie powód domagał się zasądzenia zadośćuczynienia za doznane krzywdy i cierpienia w wysokości 6.000 złotych. Biorąc pod uwagę poczynione wyżej rozważania co do skutków przedmiotowego zdarzenia dla zdrowia powoda, stopnia stwierdzonego uszczerbku na jego zdrowiu oraz rokowania na przyszłość Sąd uznał, że zgłoszone roszczenie z tytułu zadośćuczynienia zasługiwało w całości na uwzględnienie. W ocenie Sądu skutki wypadku, fakt, że powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w 3 procentach, że od chwili zdarzenia do chwili obecnej, a więc już ponad rok odczuwa on nadal dolegliwości bólowe i ograniczenia w wykonywaniu prac wysiłkowych, zadośćuczynienie w łącznej kwocie 7.500 złotych jest odpowiednie i powinno zrekompensować powodowi doznane cierpienia. Mając na uwadze, że powód doznał 3 procent uszczerbku na zdrowiu kwota 7.500 złotych zadośćuczynienia będzie adekwatna do doznanych obrażeń ciała, cierpień i zrekompensuje w pełni skutki wypadku dla zdrowia i życia P. Z.. Podkreślić należy, że powód w chwili zdarzenia miał 34 lata, był w pełni zdrowym i sprawnym fizycznie mężczyzną. Uprawiał sporty w tym wysiłkowe, jak sporty walki. Wypadek komunikacyjny, w którym uczestniczył powód w znacznym stopniu wpłynął na dotychczasowe życie powoda. Musiał on przez długi czas kontynuować leczenie, wycofać się z życia towarzyskiego, zaprzestał uprawiania sportów jak i innej aktywności fizycznej. Musiał zmienić również plany zawodowe, gdyż zawiesił prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą. Konieczność leczenia urazów związanych z wypadkiem całkowicie uniemożliwiła mu realizację dotychczasowej działalności zawodowej. Doznał też problemów finansowych w związku z utrzymaniem swojej rodziny. Z tych wszystkich względów mając na uwadze ustalony stopień długotrwałego uszczerbku na zdrowiu Sąd uwzględnił powództwo w całości, co do roszczenia głównego zasądzając kwotę 6.000 złotych uwzględniając przy tym wypłacone dotychczas zadośćuczynienie w kwocie 1.500 złotych. Jednocześnie Sąd orzekł o należnych odsetkach ustawowych od zgłoszonego roszczenia w oparciu o art. 481 par. 1 Kodeksu cywilnego i mając na względzie treść art. 14 par. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych w myśl, którego zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Skoro strona pozwana pismem z dnia 2 marca 2015 roku potwierdziła zgłoszenie szkody, termin wymagalności roszczenia upłynął w dniu 1 kwietnia 2015 roku, a zatem od 2 kwietnia 2015 roku strona pozwana pozostawała w opóźnieniu ze spełnieniem należnego powodowi świadczenia. Zauważyć należy, że powód w pozwie wskazał, że odsetki od zadośćuczynienia powinny być liczone od dnia 26 marca 2015

roku. Powód wywodził termin wymagalności od odmownej decyzji wydanej przez stronę pozwaną w dniu 25 marca 2015 roku. Zauważyć jednak należy, że wydanie decyzji przed upływem 30-dniowego terminu nie powoduje skrócenia tego terminu na niekorzyść strony pozwanej. W związku z tym należało przyjąć, że żądanie pozwu sformułowane w zakresie odsetek ustawowych za okres od 26 marca 2015 roku do 2 kwietnia 2015 roku podlegało oddaleniu. Oddaleniu podlegała również..., podlegało również roszczenie o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość w oparciu o art. 189 Kodeksu postępowania cywilnego. Zauważyć bowiem należy, że strona powodowa nie wykazała, aby istniały podstawy do ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej na przyszłość. Podkreślić należy, że biegły z zakresu ortopedii wskazał, iż rokowania, co do stanu zdrowia powoda, ryzyka ujawnienia się innych obecnie nieznanymi urazów bądź skutków zdarzenia nie występuje, rokowania są pomyślne, a zatem brak było podstaw do uwzględnienia powództwa w tejże części. O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 100 zdanie drugie Kodeksu postępowania cywilnego obciążając stronę pozwaną w całości kosztami procesu poniesionymi przez powoda. Na koszty te składały się wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 2.400 złotych, opłata od pełnomocnictwa 17 złotych, koszty stawiennictwa..., opłata sądowa od pozwu 300 złotych oraz uiszczona zaliczka na wydatki związane z opinią biegłego w kwocie 380 złotych. Łącznie 3.097 złotych. Jednocześnie należy wskazać, że Sąd rozliczając wpłacone przez strony zaliczki na wydatki związane z wydaniem opinii biegłego zobowiązany był wyłożyć tymczasowo z wydatków budżetowych Skarbu Państwa kwotę 126 złotych i 39 groszy na pokrycie wynagrodzenia biegłego. Należnością tą zgodnie z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych obciążył stronę pozwaną nakazując jej zwrot na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 126 złotych i 39 groszy.